

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. V. Utrum, si Clericus litiget cum LAico coram Judice seculari, lis decidenda fit secundùm leges, & consuetudines fori Secularis, an Canonici?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

convenire coram Ecclesiastico Magistratu s. Ex parte 15. b. r. ad recuperandam possessionem (quia harum personarum defensio ad Ecclesiam cumulative saltem pertinet) quamvis causa feudalis sit, aut alia profana, aut personæ tales, quæ in jure habentur miserabiles, divites essent; & quamvis hodie in praxi contrarium fere ubique obtineat, juri tamen conformem nostram sententiam esse, in possessione negari non potest, & in casu quo miserabiles hæ personæ sunt etiam pauperes, vel certè juramento interposito ad contractum se observandum obligaverunt, qui cù personis talibus contraxerunt, quo in casu juramenti obligatio ab Ecclesiastico Magistratu urgeri potest. s. Cum Laicus 3. b. t. in 6. objuramenti scilicet religionem, cuius observatio urgenda ad Ecclesiasticam Iudicem pertinet.

§. III.

Coram quo iudice conveniri possint Raptori, & Invasores rerum Ecclesiasticarum?

Cum tales malefactores sacrilegi habentur, consequenter conveniti possunt velut in crimine mixti fori tam coram Ecclesiastico quād coram Sacerdoti iudice; prout habetur in c. Cum sit. 8. b. t. non quidem si patrimonialia tantum bona Clericorum injustè invadant, quod crimen sacrilegium dici non potest, sed si bona Ecclesiarum, aut ipsas etiam personas Ecclesiasticas violent, vel sibi usurpent, sive Ecclesie & possessionem bonorum ut jurius Ecclesie invadant, & perturbent e. Conquestus 16. b. t. (cū etiam hæc injusta detentio & perturbatio

§. IV.

De causis, aut criminibus mixtis, quorum cognitio ad utrumque forum Ecclesiasticum & Seculare pertinet.

Crimina alia esse merè Ecclesiastica, quæ circa materiam merè spiritualem versantur, & ad judicem Ecclesiasticum pertinent, prout est crimen heresim Simoniacæ &c. aliaque merè civilia, quorum punitio præcisæ habetur ex jure Civili, & ad Magistratum Secularem, si Laicus reus est, pertinet &c. ut est furium &c. alia mixti fori esse (in ordine ad Laicos scilicet fideles, in questionibus facti &c.) ita ut ab utroque jure puniantur, & in illis cognoscendis, & puniendis locus detur præventioni, qualia crimina sunt adulterium, usura Blasphemia, perjurium, fortilegium, sacrilegium, crimen falsi &c. quoddī tamen in his mixtis fori criminibus ab uno iudice, qui alterum prævenit, absolvitus fuit, potest nihilominus ab altero iudice, si secundum allegata & probata nocens repertus fuerit, puniri; quia sententia lata in uno iudicio proflus separato ab altero, non parit in hoc exceptionem rei judicatae.

§. V.

Virum, si Clericus litiget cum Laico coram iudice seculari, lis decidenda sit secundum leges, & consuetudines fori Secularis, an Canonicas?

Dubiam questionem facit cap. Quod Clericus 9. b. t. ubi Pontifex man-

I i 2 dat.

dat, ut Clericorum, qui Parisis commorantur, causæ pecuniarie, seu civiles, secundum jus Canonicum deciduntur. Hoc tamen non obstante, si Clericus convenit v. g. Laicum coram Judice seculari, non tantum in illis, quæ pertinent ad ordinationem litis, sequi debet secularis fori leges & consuetudines, si justæ & rationabiles sint, sed in iis etiam, quæ pertinent ad causas decisionem. Iudex secularis fori sui leges & statuta ac consuetudines, modò rationabiles sint, & libertati Ecclesiastice non adverterentur, observare debet. *Glossa in c. Quod Clerici 9. b. t. V. aliquos.* Sicut enim contrahentes debent fori illius conditiones observare, in quo contrahunt, ita etiam fieri debet in judicis, ubi quasi contrahitur. Ad capit, appositum p. Pontificem ibi loqui de Clerico contra Clericum agente coram Judice Ecclesiastico, qui sine dubio inter duos Clericos litigantes jus Canonicum observare debet.

S E C T I O V. De iudice competente, tum Laicorum, tum Clericorum in causis feudalibus.

§. I.

*Quis cognoscere possit de feudo,
sive pertineat ad Vasallos Laicos,
sive Clericos?*

VEl controversia de re feudali est inter ipsos Convales, vel inter extraneum & Vasallum, vel inter Dominum & Vasallum. In primo, casu si controversia sit, judex competens inter ipsos convales de feudali re est Dominus di-

rectus feudi, etiam si alias iuridictiones non habeat. §. final. de prohib. feud. alien. per Tridentinum: quodsi vero Vasallorum unus afferat, se Vasallum esse, & alterum Vasallum neget, hic vero Vasallum se afferat, neget alterum, competens index erit, qui ordinarius loci Juxta. In secundo vero casu, si controvenerit inter extraneum, qui non est Vasallus, & Vasallum afferentem, quod res, de qua controversia est, sit feudalis, ille verò negotiat feudalem esse, sed esse de bonis in allodialibus, judex ordinarius Vasallus. Id v. g. competens erit ad litem hanc decidendam. In tertio denique casu si contentio sit de Dominio utili v. g. feudi inter ipsum Dominum feudi, & inter illum Vasallum, judex competens ad talen controversiam decidendam erunt Pater Cutie, alii scilicet Vasalli ejusdem Domini directi, qui in eodem territorio feudum obtinent, in quo si um est secundum litigiosum, si lis sit decidenda secundum Leges seu consuetudines feudales. Et haec intelligi debent non tantum de Vasallis Laicis, sed etiam de Vasallis Clericis, qui dicto modo de re feudali conveniri nonnunquam possunt coram Laicis, feudi Dominis, aut Cutie Paribus cum Domini directi sit, circa rem suam disponere. o. Ceterum §. De iudicio §. Ex Transmissa. G. acc. Verum 7. b. t.

§. II.

*In quibus præterea casibus Dominus feudi cognoscere possit causas feudales
inter Vasallos Laicos, vel Clericos?
Et in quibus non possit?*

Quod Dominus directus feudi, competens nonnunquam Judex sit, si